

HUIS IN DE KIJKER

Het Moorshof, aan de oevers van het Albertkanaal

“Ben je goed in schatten?” Deze vraag kreeg ik tijdens mijn rondleiding in Het Moorshof in Bilzen. Op zo’n 100 meter van dit jeugdheem ligt een pad (fiets- en wandelroute) met een mooi zicht op het Albertkanaal. “Heb je er een idee van hoe breed het kanaal is?” Het is een zuivere gok. Vanuit kikkorsperspectief lijkt het niet zo gek breed, maar uit de vraagstelling leid je al snel af dat het beeld bedriegt. 35 meter was het vroeger, in de beginperiode, maar nu is het breder gemaakt, veel breder.

Het Moorshof kan onderverdeeld worden in drie eenheden. In de winter is enkel de kleine eenheid beschikbaar met een maximumcapaciteit tot 24 personen, in de zomer huur je daarentegen het volledige gebouw. Binnen kunnen 100 personen overnachten, maar grotere groepen kunnen ook tenten plaatsen en daarin slapen. In het tussenseizoen kan de kampplaats gehuurd worden door groepen tot 24, 48 of 100 personen. Slapen in tenten is tussen september en mei niet toegestaan. Het Moorshof wordt ook nooit aan meer dan één groep tegelijk verhuurd.

1943–1979

Boven de deur van Het Moorshof is het jaartal 1969 gebeiteld in een steen. Dit doet vermoeden dat het jeugdverblijf reeds 42 jaar bestaat, maar dat is niet het geval. “Ik heb de boerderij overgenomen van mijn vader die gestart is in 1943, tijdens de oorlog. De hoofdactiviteit was toen fruit- en veeteelt. In 1969 werd de landbouwactiviteit aangevuld met pluimvee, goed voor zo’n 12 000 kippen”, vertelt uitbater Jan Moors.

Voor die kippen werd een stal gebouwd, samen met de vijf broers. Maar na tien jaar werd met pluimvee gestopt en kreeg het gebouw een nieuwe bestemming. Het Moorshof was geboren.

“We kregen toen geregeld de vraag van jeugdgroepen om op onze weides te kamperen, hetgeen natuurlijk geen enkel probleem was. Mijn vrouw Hilde en ik hebben vroeger zelf ook altijd in een jeugdbeweging gezeten. Hilde was lid van de VKSJ en ik van de Chiro. Uiteraard hebben we ons op voorhand goed geïnformeerd alvorens ons in dit nieuwe avontuur

te storten. De aanmoediging van meneer Van Petegem van CJT hebben uiteindelijk de doorslag gegeven en we beslisten om van de toenmalige kippenstal een jeugdverblijf te maken.”

1979–2011

“Na een half jaar noeste arbeid, weerom samen met mijn vijf broers, was het gebouw omgetoverd tot een jeugdheem en kon de eerste groep, KSJ Hoogstraten, blijven overnachten”, aldus Jan.

Door onteigening voor de uitbreiding van het Albertkanaal is de buitenomgeving doorheen de jaren enorm veranderd. Er is 4 hectare grond verdwenen, maar gelukkig blijft er nog veel ruimte over. Kamperen, spelen en kampvuur maken komen dus niet in gevaar. Het is wel spijtig dat het bos op het domein door de onteigening is verdwenen. Gelukkig is de kampplaats gesitueerd in een bosrijke omgeving en hoeven groepen zich niet al te ver verplaatsen.

“Elk jaar verandert er wel iets aan de kampplaats”, zegt Hilde. “Nu ligt er voor een groot deel industriële vloer in het gebouw, hetgeen vroeger niet het geval was. De kleine keuken werd vervangen door een industriële grootkeuken en er zijn nieuwe tafels en banken, noodverlichting enz. Uiteraard vergen ook slijtage en nieuwe regelgeving soms extra investeringen.”

STILLE OMGEVING

Het jeugdverblijf ligt in een verkeersarme buurt en het is er erg stil. “Door die stilte valt het geluid van de groepen soms extra op”, vertelt Jan. “Overdag geeft dit een gezellige drukte (kampliedjes, jongeren die plezier maken ...), maar ’s nachts is het soms wat moeilijker om de stilte te handhaven.”

“Het huishoudelijk reglement is in de loop der jaren niet strenger geworden, maar wel uitgebreider”, aldus Hilde. “Vroeger stond niet alles beschreven in ons huishoudelijk reglement. Een voorbeeld: jaren geleden was het tijdens een bivak altijd stil om 22u. Nu is het bij sommige groepen stil overdag en ’s nachts komen ze tot leven. Daarom hebben we dan ook in het huishoudelijk reglement toegevoegd dat het vanaf 22u stil moet zijn.”

HET MOORSHOF PRAKTISCH

Adres: Gellikerweg 4 bus 1, 3740 Eigenbilzen (Bilzen)

Erkenning: type B

Totale oppervlakte: 10 000 m²

Capaciteit: 100 (slapen in tenten mogelijk)

Formule: zelfkook

Website: www.jeugdverblijven.be

VEEL MOOIE MOMENTEN

“Het is enorm plezant te zien hoe de jongeren zich vermaken. De meeste groepen zijn daar trouwens erg inventief en creatief in. Zo maken ze in de zomer een glijbaan van de helling aan het kanaal door er plastic op te leggen en daarover zeep te smeren. In de winter glijden ze van dezelfde helling in juten zakken of met een slee.”

“Met sommige groepen groeit er zelfs een hechtere band. Zo hebben we vroeger rond Pasen verschillende jaren een groep weeskindjes op kamp gekregen. Hilde kocht dan voor die kinderen chocolade paaseitjes en tijdens hun verblijf hing ik altijd minstens één keer de kar achter de tractor, zodat ze daar allemaal samen in konden zitten. Dan maakte ik een ritje. Geweldig vonden ze dat en als dank stuurden ze maanden nadien nog tekeningen op naar boer Jan.”

“Er zijn ook regelmatig groepen die vragen of we de laatste avond willen komen kijken naar hun kampvuur met optredens. Dat zijn heel plezante momenten. Met de gitaar rond het kampvuur liedjes zingen, dat is pure nostalgie, zo deden wij het vroeger ook in de jeugdbeweging. Verder hebben we zelfs al eens een kalfje, dat geboren was in de aanwezigheid van enkele kookouders, genoemd naar één van hen. En zo zijn er nog heel veel meer mooie gebeurtenissen en herinneringen die bij ons geregeld terug naar boven komen”, vertelt Jan.

NOG 20 JAAR?

Het Moorshof zal groepen blijven ontvangen zolang Jan en Hilde er nog zin in hebben. “We doen het nog steeds heel graag en dat moet ook wel, anders stop je er beter mee. Maar er is toch een verschil met vroeger”, vertelt Hilde. “Aan een landbouwbedrijf ben je gebonden, dus groepen ontvangen was nooit een probleem. Jan was altijd in de buurt. Nu we beiden op pensioen zijn, is er meer ruimte voor vrije tijd gekomen en kunnen we samen ook meer uitstappen doen. Maar je kan jeugdgroepen niet alleen laten. Wat als er bijvoorbeeld een stroompanne is?”

“Opvolging is niet echt evident. Geen van de drie dochters zien we de uitbating overnemen. Ze kunnen zich niet zomaar vrijmaken van hun huidige job om groepen op diverse tijdstippen te ontvangen en bovendien wonen ze niet in de buurt van het kamphuis, hetgeen toch wel belangrijk is”, besluit Jan.

